

O TRIÁNGULO DA TRISTEZA

Ruben Östlund, 2022

1067

ESTREA EN NUMAX: 09.02.2023 | V.O.S.G. | +12 | 149 min

Unha parella de modelos son convidados a un cruceiro de luxo. Cando o iate afunde acaban nunha illa deserta cun grupo de multimillonarios e unha señora da limpeza. Na loita pola supervivencia, as antigas xerarquías mudan xa que a limpadora é a única que sabe pescar.

«Unha mordaz sátira sobre o culto ao diñeiro e o naufraxio do insostible sistema de clases»

Elsa Fernández-Santos, EL PAÍS

Entrevista con Ruben Östlund: «A beleza tamén nos fala moito de xerarquías»

Por Rebecca Ford

É unha experiencia especial ver o filme na gran pantalla porque hai risas, incomodidade, ás veces bágoas. Como é a experiencia de velo con público?

Durante o proceso de montaxe, fago moitas proxeccións de proba co público. Só quero sentarme cunha audiencia e ver o filme en perspectiva, entender como debe ser a edición, como debe ser o ritmo, como crear unha experiencia dinámica. Así, as primeiras proxeccións con público son un pouco duras porque nese momento tes un filme que dura catro horas ou tres horas e corenta minutos. Pero hai que pasar por iso para saber exactamente como manexar a enerxía na sala de cine. Nese momento, non é tan pracenteiro vela con público, pero en canto empeza a coller un ritmo que funciona, entón si que é agradable. Polo menos con este filme foi moi, moi agradable.

De onde xurdiu a idea inicial deste filme? Comezou hai oito anos cando coñecín a miña muller. Coñecémonos n'Os Ánxeles, ela estaba alí facendo unha sesión de moda. Ela é fotógrafa de moda e sentín moita curiosidade pola súa profesión porque é unha industria que sempre observei desde fóra. E é unha industria que dá un pouco de medo porque está relacionada coa beleza e a beleza tamén nos fala moito de xerarquías. Pareceume interesante que alguén de dentro me contase diferentes aspectos do seu traballo.

Canta investigación fixeches, sobre todo á hora de crear eses personaxes tan coloridos e ultra-ricos no iate? Moita. Creo que me inspirei nun par de personaxes diferentes porque, basicamente, namorei dos distintos diálogos. Unha idea que tiveron foi que quería retratalos a todos como boas persoas. Non quería facelos ignorantes ou miserables porque penso que esa é a maneira convencional de representar esa clase. Cando describimos a xente de abaixo, son xenuínos e xenerosos, e a xente rica é egoísta e superficial. Non quería ir por ese camiño porque non penso que sexa verdade.

Unha vez estreado o filme, recibiu algunha reacción sorprendente? Se nos centramos na parte política, algunha xente di que é moi simple. Unha persoa levantouse enfadada e dixeron, “dádelle o micrófono a ese señor”. E el como, “é moi simple”. Eu intentei preguntarlle que era tan simple, pero el non respondeu. Será quizais pola sociedade pechada que aborda? Falei un pouco sobre Rutger Bregman, un autor que me gusta moito. Estivera en Davos para falar con filántropos sobre o seu último libro, *Utopia for Realists*. El pensaba que tiñamos que pagar impostos, deixarnos de parvadas e pagar impostos. E cando llo dixeron a este tío, marchou. E despois dixerónme que era un dos homes máis ricos de Francia, que é un gran filántropo. Así que supoño que esa foi a reacción máis sorprendente que tiveron ata agora.

Como guionista e director, que parte de facer un filme é o teu favorito e cal che gusta menos? A preproducción é sempre bastante divertida. Gústame falar sobre proxectos con todo o mundo. Gústame dicirlles “vale, isto é o que ides experimentar neste filme”. A miúdo, cando fago iso, a xente devólveme achegas que ás veces son xeniais e eu róboas e métoas no guión. Todas as posibilidades están aí, podes ir na dirección que queiras. Entón, cando empezan a reducirse, empeza a dificultade de “como visualizo isto?”. E desde ese momento é unha loita diaria.

Na librería
NUMAX
numax.org/librería

Fuerza mayor,
Ruben Östlund.
Golem [DVD]

The Square,
Ruben Östlund.
Avalon [DVD]